

som det offentlige har afsat på deres budgetter til kunstkøb.

Og jeg vil gerne have mig frabedt at blive betegnet som en, der slår armene om Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Ja, nu kommer fru Ester Larsen ind på noget af det væsentligste: at nu er der stillet spørgsmål. Jamen det, Dansk Folkeparti vil ind til, er netop: Hvorfor er der ikke stillet spørgsmål før? Det er det, der er det essentielle. Kan vi dog ikke grave ned i det her cirkelsystem af lukkede øjne?

Vi må også kunne sætte nogle beløb på. Hvad er der sket? Hvis det havde været ethvert andet ministerium, havde der jo været ministerstorm, og vi havde forlangt ministerens hoved på et fad. Og det kan da godt være, at det er dertil, vi skal.

Nu har Venstre jo siddet i mange regerings-sammenhænge i 10 år, og dér er da sket noget tilsvarende i systemet og på nøjagtig samme måde. Det er da dér, vi skal hen. Det er da at tage en overordnet diskussion af, hvad der foregår. Det, at man fuldstændig vil undgå at gå ned i materien, kan jeg altså ikke forstå en brik af.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Der spørges: Hvorfor er der ikke stillet spørgsmål før? Ja, jeg har ikke været vidende om, at direktøren for Statens Museum for Kunst har solgt ud af museets værker. Da jeg bliver bekendt med det, rejser jeg spørgsmålet over for ministeren for at få den sag belyst. Og jeg skal give Dansk Folkeparti det tilsagn, at den sag følger jeg selvfølgelig op på.

Brian Mikkelsen (KF):

Vi synes, at det er en vigtig debat. Vi deltager, vil jeg dog straks indlede med at sige, ikke i en ministerstorm, som handler om at få ministerens hoved på et fad, kan jeg forstå på en af ordførerne heroppefra. Det er ministerens hoved simpelt hen for kønt og for godt til. Så det deltager vi altså ikke i.

Med hensyn til selve forslaget til vedtagelse må jeg sige, at det vigtigste for os er ikke at diskutere de forskellige indkøb, men principperne. For hvad er god kulturpolitik? Jeg synes, det er at erkende og turde tro på, at fagfolk altså ved mere om kunst og kultur, end vi politikere gør.

Ærlig talt, det må være vores opgave som folkevalgte at sikre optimale vækstbetingelser for et frit og også alsidigt kulturliv. Og det betyder altså set med konservative øjne, at staten skal støtte kulturen, men aldrig, og jeg mener aldrig, nogen sinde styre kulturen. Det synes jeg er vigtigt at vi holder os for øje i den aktuelle debat, som her er rejst på foranledning af et dagblad og også på foranledning af et par politiske partier her i Tinget.

Hvad der er godt, og hvad der er skidt, og hvem der skal støttes og have del i kulturpen-gene, er beslutninger, der bør foretages af de mennesker, der ved mest om de enkelte områ-der, for sådan sikrer vi den bedste kvalitet og en fortsat sund og levende udvikling af vores kulturliv.

Selvfølgelig, og på den måde har forslagsstil-leren da lidt ret her, er det en politisk opgave at udstikke nogle rammer, og det vil også være for jomfrueligt at tro på, at man ikke skal blande sig i diskussionen. Selvfølgelig har man ret til, og man har også krav på, at politikerne har en holdning til de dispositioner, der foretages.

Men det vigtigste må jo være, at vi siger, der er nogle uafhængige råd, som fordeler pengene. Og de råd skal så bestå af kompetente fagfolk, som vel at mærke efter vores mening kun skal have lov til at fungere i tidsbegrænsede perio-der, for ellers er det, man risikerer denne her uheldige indspisthed, og man får en slags stil-stand i kulturen.

Når det er sagt, så må jeg sige – og det bliver jeg også nødt til at understrege – at det ikke er nok. For det duer jo ganske simpelt hen ikke bare at tale om alsidighed i kulturstøtten, hvis man bliver ved med at insistere på, at det kun handler om én ting, altså at få penge fra stats-kassen. Det handler også om forskellige samar-bejdsformer og selvfølgelig også om at se på, hvordan man udvælger den kunst.

Vi har meget stor tiltro til, hvad der foregår på Statens Museum for Kunst. Man har en glimrende leder i form af Alice Helleland, men det er selvfølgelig også vigtigt, at der hele tiden kommer nogle råd og noget inspiration fra andre kilder.

Det er også vigtigt, at man hele tiden får en diskussion om, hvad det er for nogle værdier, det er vigtigt at vi bruger penge på, som vi in-vesterer i, og som Folketinget sender et signal om er kulturhistoriske værker, som vi vil have bevaret for eftertiden. Og dér er det da en rele-vant debat at diskutere det hele tiden.